
Kształtowanie się państw feudalnych w Europie - cz. II - Prawa i zasady

Najważniejsze prawa i zasady obowiązujące w średniowiecznych państwach feudalnych

- a) Renta feudalna - świadczenia poddanych na rzecz feudała. Tych powinności było kilka rodzajów:
- mogły to być powinności w naturze (czyli uprawy, zbiory);
 - powinności w postaci pracy na polu swojego pana (często chłop pracował sześć dni w tygodniu na polu swojego pana, a tylko niedziela zostawała mu do pracy na swoim polu);
 - dziesięcina, płacona na rzecz Kościoła, (czyli jedna dziesiąta tego, co chłop zbierze, musiał przekazać dla dóbr kościelnych).
- b) Immunitet – było to zwolnienie dóbr feudała od świadczeń na rzecz panującego – był to tak zwany immunitet ekonomiczny lub immunitet sadowniczy polegający na zwolnieniu feudała spod sądownictwa władcy;
- c) Beneficjum – było to nadanie ziemi przez władcę, który często, aby zyskać sympatię pewnych grup społecznych (np. duchowieństwa) manipulował wpływowymi ziemianami;
- d) Apanaże – było to wydzielenie z domeny ziem królewskich obszernych księstw dla innych członków rodziny królewskiej. Najlepszym tego przykładem jest ustawa sukcesyjna Bolesława Krzywoustego z 1138 roku;
- e) Alodium – były to dobra własne, władcy (feudała), które feudał mógł otrzymać na zasadzenie dziedziczości bądź od króla w zamian za godne sprawowanie się, czy obronę kraju (w przypadku rycerza).